

[Oluf Pedersen.]

Midlet til at ændre dette er en Grundskyld, og selv om det er rigtigt, at vi fra vor Side tillægger denne stor Betydning, tyder den Modstand, vi møder, paa, at der er andre Kræfter, som tillægger Grundskylden en endnu større Betydning. For mig at se er den konservative Modstand imod Grundskylden en Bekræftelse paa, at vi har Ret. Det er en Byrde, som Højfinansens ikke kan vælte over paa andre. Jeg er ikke imod, at Landbruget har nogle gode Aar, det havde jo nogle daarlige før Krigen, men jeg er imod, at for hvert Aar, der gaar, vokser de Forpligtelser, som det arbejdende Landbrug maa svare til, med flere hundrede Millioner Kroner. De ældre sælger Krigsgevinsten, og de unge, der rykker ind, bliver ruineret, om Priserne atter gaar ned. Det er denne Udvikling, vi maa sætte ind imod, og her har Sagkundskaben da ogsaa fremsat Forslag; ja, Professor Axel Nielsen siger det saa stærkt, at de forelagte Forslag intet har med social Retfærdighed at gøre. Jeg mener, at Lovkomplekset som Helhed er uretfærdigt, at det lægger alt for store Byrder paa de fattige og ganske meningsløst skaaner en Del af dem, som har faaet en Krigsgevinst.

Dagspressen har meddelt, at Sagkundskaben har foreslaaet en ekstraordinær Statsgrundskyld paa 3 pCt. for alle Landbrug, dog ikke af de første 6 000 Kr. for hver Ejendom. Jeg antager, at Begrundelsen for dette Forslag fra Sagkundskaben maa være den alt for høje Kornpris, der er efterfulgt af tilsvarende Stigning paa andre Landbrugsprodukter. Derfor maa dette Forslag betragtes som en Slags Grundstigningsskyld, og det vilde ogsaa have inddraget en 50—60 pCt. af Krigsgevinsten for de største Landbrug, hvilket jeg ikke kan se havde været urimeligt. Men der kan naturligvis mod saadant et Forslag rejses visse Indvendinger, bl. a. at det værste ikke er Landbrugets Indtægt, men dette, at Ejendommenes Gæld øges ved Salg, og der kan tillige rejses den Indvending, at en Stigning selvfølgelig ogsaa burde inddrages, naar det gælder andre end Landbrugets Jordværdier.

Det sidste er i alt Fald rigtigt, og derfor er jeg gaaet ind for et Forslag, der skulde gaa ud paa følgende: For det første, at naar en Ejendom solgtes, skulde der finde en ny Vurdering Sted, for det andet, at den Stigning, der da blev konstateret, skulde lægges som en Salgsafgift af Sælgeren og fradrages i Købesummen, og for det tredje, at Køberen skulde have dette Beløb indsat

som en offentlig Prioritet, der forrentedes efter den til enhver Tid ansatte Vurdering. Ved et saadant Forslags Gennemførelse vilde man have hindret, at Prisstigningen paa Jorden blev omsat til en privat Gevinst, og til Gengæld opnaa, at den Gæld, der vilde blive stiftet, var en offentlig Gæld, som vilde falde, i det Øjeblik Værdierne gik ned. Man vilde med andre Ord have taget Spekulationen ud af Jorden.

Jeg spørger: Naar der paa saa mange Omraader sættes ind med Prisstop, hvorfor saa ikke sætte Prisstop for det vigtigste, nemlig for selve Produktionsgrundlaget, Jorden? Sætter man dette Prisstop og gør Prisstigningen konjunkturbestemt, kan de unge igen uden Risiko rykke ind paa Danmarks Jord; ja, man kan, om nødvendigt, støtte de unge, som første Gang sætter Bo, ved at nedsætte Ydelsen til det, som man nu mener kunde være ret og rimeligt. Man vilde derved opnaa, at den Prisstigning, der er sket, ikke vinder Hævd. Dette er meget vigtigt, og jeg advarer meget alvorligt imod, at man undlader Foranstaltninger af den Art.

Naar der tales om at binde Pengene, ved vi, at man binder de Penge, der tages i Skat, men naar man tager Afgiften som en Grundskyld, binder man med det kapitaliserede Beløb. Man kan tage en Afgift af Krigsindtægten een Gang for alle med op til de 85 pCt., som er foreslaaet her, men naar det drejer sig om en Formuegevinst, saa kan man ikke tage den paa een Gang; det kan man kun, naar Gevinsten realiseres, men saa er der for mig at se heller ikke den ringeste Grund til at undlade det.

Meget af det, der foreslaas her, har kedelige Sidevirkninger, men det vilde ikke gælde et Forslag, der laa paa Linie med mit. Man har Pligt til at sætte ind imod Jordspekulationen for at værne Jordbrugerne.

Om de foreliggende Lovforslag skal jeg i øvrigt kort sige, at vi maa vende os imod Tanken om Statslaan som Middel imod Inflation. Vi har gjort det Gang paa Gang, vi tror ikke paa det Middel. Vi har Sympati for Krigskonjunkturskatten, der i sit Princip er ret og rimelig, men dens Praktisering kan volde visse Vanskeligheder, som maaske kan give Anledning til Ændring i de forelagte Lovforslag. Tvangsopsparingen har jeg ingen Sympati for.

Afgift paa Tobak og Omsætningsafgift paa Spiritus omfatter Omraader, som vi ikke er gunstigt indstillet overfor, men i Øjeblikket kan man ikke sætte Forbruget af Tobak væsentligt ned, det er jo sket.